

Herken je het?
Je zit aan je PC en je wacht
tot een bestand wil openen.
Ondertussen tikt de tijd eigenwijs.
Je telt af...

In de kerkelijk traditie kennen ze er ook wat
van,
Van dat aftellen in de tijd.
40 dagen aftellen naar Pasen.
50 dagen afwachten naar Pinksteren.
4 zondagen verwachten naar Kerstmis.
Aftellen, afwachten, verwachten.
Een uitdaging aan ons geduld,
maar ook een oproep
om ondanks alles
aanhoudend te
hopen, vertrouwen en geloven.
Wat nu nog niet is zal zeker komen.
Wachten heeft én geeft waarde.

Je bestand is open.
Je kan weer verder!
Peter Deltour

Om weer helder te kunnen zien,
hoef je vaak alleen
van perspectief te veranderen.
Antoine de Saint-Exupéry

Solidariteit
is minder 'zelf'
en meer 'samen'.

Is samen vooruitgaan
en er samen voor gaan.
Is er samen staan
en er samen achter staan.
Is samen aan 't werk
want samen steeds sterk.
Is samen met velen
om zusterlijk te delen.
Is samen bezorgd
en samen zorgzaam.
Is samen lijden
en samen lijden bestrijden.
Is samen geloven
dat dit vuur nooit zal doven.
Samen-horig solidair.

Samen!
Amen.
Peter Deltour

Niets zo zichtbaar als de schatten van mensen in onze onderwijsinstellingen. Niets zo onzichtbaar als de schatten in ieder van hen, in ieder van de personeelsleden, in de ziel van de school zelf, ook dat. Het DNA van een school is veelal onzichtbaar. En toch kan niemand zonder zijn of haar DNA, ook een school niet. Tot de schat van dat DNA behoren de stichting, de geschiedenis en de bestaansredenen van de school. Ook de christelijke inspiratie: niet als iets dat apart van al de rest geplaatst en beschouwd kan worden, maar als iets dat nauw verweven is met de stichting, de geschiedenis en de bestaansredenen van de school. Een christelijke inspiratie die in een hokje apart wordt gezet, heeft geen betekenis en relevantie. Dat hokje is geen soort van schatkist die je ergens op een eiland legt, enkel te grijpen door degenen die al van de waarde ervan overtuigd zijn. Het verhaal en de boodschap van Jezus hebben iets te vertellen aan elkeen op school, of men zelf christen is of niet, ja dwars door alles heen. Niemand mag er van worden weggehouden, met of zonder kanon.

De schat van de christelijke inspiratie is geen schat die op zichzelf staat. In alles van het schoolgebeuren kan God immers oplichten, kan de christelijke inspiratie werkzaam zijn. Gods wegen zijn ondoorgrondelijk, want Hij kan dwars door alles heen zich als schat tonen. Niemand kan God aansturen, maar we kunnen wel ruimte creëren voor Hem. Hier gaat het niet meer over een schat die wij moeten zoeken, maar er is ook een Schat die ons zoekt, dwars door alles heen. Draait het dan op school rond God? Neen, het gaat over onze leerlingen en hun vorming, over niets anders, maar tot het DNA van de katholieke dialoogschool behoort de overtuiging dat de vorming van onze leerlingen kwaliteitsvoller is, als er aandacht is voor zowel een eerlijke zoektocht naar God als voor de mogelijkheid om ruimte te creëren voor de zoektocht van God. Datzelfde DNA zegt dat Jezus ons daarbij helpt, dwars door alles heen: Jezus van Nazareth als voorbeeldfiguur tijdens onze schattenjacht. Op zijn manier deed hij hetzelfde met zijn leerlingen ...

Jürgen Mettepenningen

'Veertig' is in de bijbel het getal dat doet denken aan: bezinning, inkeer, leertijd, voorbereiding. Zo verbleef Noach veertig dagen en nachten in de ark, Mozes was veertig dagen op de Sinaï, het volk Israël trok veertig jaar door de woestijn, Elia was veertig dagen in de woestijn, Jezus verbleef veertig dagen in de woestijn, voor de uitzending van Paulus en Barnabas kwamen de eerste christenen veertig dagen bijeen in bidden en vasten. Veertig dagen of jaren als voorbereiding op de activiteiten die daarop volgden.

De Heer zei tegen Mozes: 'Kom naar mij toe, de berg op, en wacht daar; dan zal ik je de stenen platen geven waarop ik de wetten en geboden heb geschreven om het volk te onderrichten.' Samen met zijn dienaar Jozua ging Mozes de berg van God op. Tegen de oudsten zei hij: 'Wacht hier tot wij terugkomen, Aäron en Chur blijven bij u. Mocht iemand een uitspraak in een geschil willen, dan kan hij zich tot hen wenden.' Terwijl Mozes de berg op ging, werd deze overdekt door een wolk: De majesteit van de Heer rustte op de Sinaï. Zes dagen lang bedekte de wolk de berg. Op de zevende dag riep de Heer Mozes vanuit de wolk. En terwijl de Israëlieten de majesteit van de Heer zagen, als een laciend vuur op de top van de berg, ging Mozes de wolk binnen en klom hij verder omhoog. Veertig dagen en veertig nachten bleef hij op de berg.

Exodus 24, 12- 18

In die tijd dreef de Geest Jezus weg, recht de woestijn in. Hij bleef in de woestijn, veertig dagen, op de proef gesteld door de satan. Hij was in gezelschap van de wilde dieren, en de engelen stonden Hem ten dienste. Maar nadat Johannes overgeleverd was, kwam Jezus in Galilea de goede boodschap van God verkondigen en zei: 'De tijd is rijp en het koninkrijk van God is ophanden. Bekeer u! Heb geloof in de goede boodschap.'

Mc. 1, 12- 15

Elke mens wordt nu en dan naar de woestijn gedreven. Een plek waar alles ontbreekt wat overbodig is en niet essentieel. Soms is de woestijn een cel, soms een ziekbed, een ruzie of een zonde. Maar altijd is de woestijn, als kale plek die herinnert aan de dood, het innerlijke gevecht met de verslaving aan de luxe die voert tot geestelijke dood, een gevecht om weer op te staan, uit innerlijke dood vandaan. Eens kwam de Zoon der mensen uit de woestijn, getekend door strijd en door ontbering. Hij stapte vastberaden de boodschap in: zijn spoor is nu nog zichtbaar in het mulle zand van de geschiedenis. Hij sprak: "De tijd is gekomen, word als een nieuwe mens herboren. Geloof in 't blijde nieuws dat God u heeft gezegd." We hebben Hem verstaan en ook misverstaan, beluisterd en dan weer afgewezen. We hebben Hem, de eeuwen door, gekruisigd en aanbeden. Geslingerd tussen dood en leven. Ook nu weer worden mensen naar de woestijn gedreven om op te staan uit de dood van de verslaving en om weer voluit te kunnen leven in de rustige zekerheid van hoop en eeuwigheid.

40 dagen tijd
om weer of meer te dromen
van wat straks kan komen
om te ontdekken wie je al bent
en nog worden wil
om steeds weer te zoeken naar
anders en beter
om te hopen en geloven
het uitdoven en de dood
te overleven
om nog eens nieuw te worden
om te kunnen verrijzen
om levendiger te leven
en om leven te geven
aan wie het vergeet
om altijd en onversaagd
liever en liever te zien

Peter Deltour

STAP JE MEE?